

JOEL COWARD:
PRIVATNI
ŽIVOTI

Režija:
Hrvoje Korbar

NOËL COWARD: PRIVATNI ŽIVOTI

komedija

Gradsko kazalište Joza Ivakić Vinkovci

S engleskoga preveo: Mišo Grundler

Režija i adaptacija teksta: Hrvoje Korbar

Scenografija: Davor Molnar

Kostimografija: Zdenka Lacina

Asistentica kostimografkinje: Josipa Jakobović

Autor glazbe: Stanislav Kovačić

Fotografije: Dražen Bota

Video najava: Darko Bušnja

Grafički dizajn: Mirela Andabak

IGRAJU:

Elyot Chase – Vladimir Andrić

Sibyl Chase – Katarina Baban

Amanda Prynne – Martina Stjepanović Meter

Victor Prynne – Vedran Dakić

Inspicijent: Zorko Bagić

Šef scene i tehnike: Boris Suhovski

Majstor tona i svjetla: Dražen Bulat

Scenski radnik: Dražen Matijašević

Nakladnik: Zdenko Rečić, ravnatelj GRADSKOG KAZALIŠTA JOZA IVAKIĆ VINKOVCI

Naklada: 200 kom.

Tisak: ZEBRA Vinkovci, 2022.

GRADSKO KAZALIŠTE JOZA IVAKIĆ VINKOVCI, Hrvatskih žrtava 2, 32 100 Vinkovci
www.kazaliste-vinkovci.hr / [marketing Mirela Čikvari marketing@kazaliste-vinkovci.hr](mailto:marketing@mirela.cikvari.marketing@kazaliste-vinkovci.hr)

 [kazalistevinkovci](https://www.facebook.com/kazalistevinkovci) [@gradskokazalistevinkovci](https://www.instagram.com/gradskokazalistevinkovci)

Riječ redatelja

O čemu govorimo kad govorimo o ljubavi, pitanje je koje u naslovu svoje zbirke kratkih priča postavlja kultni američki autor Raymond Carver. U komediji *Privatni životi* britanski komediograf Noël Coward odgovorit će bez mnogo razmišljanja i nimalo sentimentalno: Sebičnost, okrutnost, mržnja, posesivnost, sitničava ljubomora. Sve je to izbijalo iz nas samo zato što smo voljeli jedno drugo. To ljubav budi u ljudima. Dovraga i ljubav!

Privatni životi jedna su od najuspješnijih Cowardovih komediografskih varijacija na temu ljubavi i bračnih odnosa koja se na pozornicama diljem svijeta održala sve do danas, punih devet desetljeća nakon praizvedbe. Glavne uloge Elyota i Amande igrali su neki od najvećih anglosaksonskih glumica i glumaca – slavni par čiju su vezu također pratile mnoge turbulencije – Elizabeth Taylor i Richard Burton, Maggie Smith i Robert Stephens, Alan Rickman i Lindsay Duncan, a u jednoj od posljednjih produkcija i zvijezda popularnog Seks i Grada Kim Catrall. Ovaj popis respektabilnih imena nije slučajna – *Privatni životi* prije svega su platforma za sjajne glumačke kreacije, na kojima sam sa veseljem radio sa Martinom, Katarinom, Vladom i Vedranom.

Junaci ove komedije, dva para – Sibyl i Elyot i Amanda i Victor – odlaze na medeni mjesec u luksuzno ljetovalište na obali Normandije. Smješteni su u istom hotelu, soba do sobe. Postoji samo jedan mali problem – prije nego što su se vjenčali za Sibyl i Victora, Amanda i Elyot bili su u braku. Njihov susret ponovno pokreće začarani krug njihovog odnosa u kojem se strast i erotsko uzbuđenje isprepliću s neprestanim međusobnim predbacivanjem i ponižavanjem, emotivnim ucjenama pa čak i fizičkim zlostavljanjem. Popularna psihologija danas bi to nazvala toksičnim odnosom.

Privatni životi za dlaku su izbjegli još uvijek rigidne britanske cenzore u periodu između dva svjetska rata. Razvod braka, preljub i slobodna ljubav u to su vrijeme društveni tabu, baš kao i eksplicitni prizori verbalnog i fizičkog nasilja u koje Coward tako vješto smješta svoje ljubavnike. Iako se percepcija romantičnih i bračnih odnosa u posljednjih gotovo stotinu godina iz korijena promijenila, a slučajevi emotivnog i fizičkog zlostavljanja nažalost pune stranice crnih kronika, ova satirična studija bračnih i romantičnih odnosa još uvijek nije izgubila svoju visprenost i oštar komički nerv.

Coward relativizira ideju romantične ljubavi kao temelja partnerskog odnosa i demontira instituciju braka koji se tradicionalno sklapa riječima u dobru i zlu, dok nas smrt ne rastavi. Coward je nemilosrdan prema ideji prave i vječne ljubavi. Njegovi likovi su, svaki na svoj način, lišeni vrline – oni su mahom egoistični, sitničavi, ljubomorni, konformisti opterećeni društvenim konvencijama ili pak u potpunosti amoralni bonvivani.

Ipak, kao svaki dobar komediograf, Coward ne moralizira, štoviše – i u ovom se komadu eksplicitno ruga moralistima, sofistima, dežurnim društvenim dušebrižnicima, upravo onima koji su ga u književnoj i kazališnoj kritici često optuživali za površnost i trivijalnost, a njegova djela proglašavali šundom i lakom literaturom. Cowardovu lakoću i neopterećenost ozbiljnim temama možemo promatrati i kao začetak estetike *campa* čija će ikona postati njegov stariji književni brat Oscar Wilde – lakoća je to jednog vedrog i pomalo ironičnog pogleda na svijet. Život je, rekao je taj briljantni Irac, uostalom previše važan da bismo ga shvatili ozbiljno. *Privatni životi* zrcalo su u koje se možemo zagledati i zapitati kakvi su naši romantični odnosi, što zapravo očekujemo od svojih partnera ili partnerica i naposljetku – nasmejati se samima sebi i toj čudesnoj svetinji zvanog ljubav.

Kratka biografija

HRVOJE KORBAR (Zagreb, 1995.) nakon završene XVI. gimnazije i Srednje glazbene škole Pavla Markovca (violina), diplomirao je kazališnu i radijsku režiju na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Tijekom studija asistira domaćim i međunarodnim redateljima na dramskim i opernim produkcijama, sudjeluje na izvedbenim radionicama na Venecijanskom biennaleu, sudjeluje u razmjenu studenata u SAD-u (Indiana State University) te ostvaruje manje produkcije na nezavisnoj sceni u suradnji s umjetničkim organizacijama Multimedijalna koliba i RadioTeatar Bajsčić&Priatelj. Njegova studentska produkcija *Preobražaja* Franza Kafke osvojila je niz nagrada na međunarodnim festivalima studentskog kazališta, uključujući i posebnu nagradu za režiju na festivalu Encounter u Brnu.

2018. debitirao je na 69. Dubrovačkim ljetnim igrama režijom djela triptiha *Odbrojanje* – na piru s Držićem i Natječkovićem te u Kazalištu Keremepuh samostalnom režijom *Ellinga* Simona Benta, nakon čega slijede režije u Teatru &TD, Kazalištu Marina Držića, Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu i Kazalištu Trešnja, kao i režije niza javnih manifestacija, koncertnih čitanja, koncerata klasične glazbe i drugih događanja. Djeluje i kao radijski autor u samostalnoj produkciji i kao vanjski suradnik Hrvatskog radija. Za svoj glazbeni dokumentarac *Mrtva slatko pjevam* nagrađen je trećom nagradom u kategoriji dokumentarne radiodrame na festivalu Prix Marulić 2018. godine.

KATARINA BABAN

1988. Blizanac, u podznaku ovan.
Osječka glumica sa zagrebačkom
adresom. Kažu da tamo nešto i
dizajnira. Dosad odigrala sve i svašta-
snašu, zlicu, konjušaricu, dobru,
zavodnicu, opet zlicu, princezu, vješticu,
a ovog puta- vidjet ćete!
Bila u Parizu. Neudana i ni ne planira.
Ali si zato medeni mjesec svako malo
priušti.

VLADIMIR ANDRIĆ

1984. Vjeran je samo jednom
kazalištu, Vinkovačkom.
Na medeni mjesec poveo je kuma.
Supruga mu to još nije oprostila, niti
planira.
Nikad nije bio u Parizu.
Igrao je pedesetak predstava, u većini
istih glavne uloge, dobio Radmilovića i
Šovagovića i jedva čeka da Vam zaigra
ovu predstavu.

MARTINA STJEPANOVIĆ METER

1990. Slobodnjak.
Nije se se upustila u stalan odnos ni
sa jednim kazalištem.
U potrazi je za egzotičnom
destinacijom za medeni mjesec, stoga
Pariz nije opcija. Još.
Igrala je u nekoliko različitih kazališta,
snimila više televizijskih uloga, a sada
je spremna zaigrati u ovoj predstavi
kao Amanda Pryne.

VEDRAN DAKIĆ

1992. Vinkovčanin.
Na medenom mjesecu nije
još bio. Čeka 5. godišnjicu da
bude siguran.
Pariz je vidio na fotografijama.
Sada i stalni član ansambla
vinkovačkog Gradskog
Kazališta Joza Ivakić.

DAVOR MOLNAR rođen je 19. rujna 1976. godine u Osijeku gdje je završio osnovnu i srednju graditeljsku školu. Na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku završio je preddiplomski studij Kazališnog oblikovanja, a 2019. diplomirao scenografiju. Surađuje s brojnim kazalištima u zemlji. Tehnolog je nagrađivane predstave Bijeli jelen (Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku). Predaje na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku na Odsjeku za kreativne tehnologije.

ZDENKA LACINA PITLIK rođena je 13. ožujka 1981. Završila je srednju Tekstilno-tehničku školu za odjevnog tehničara 1999. godine, potom Tekstilno-tehnološki fakultet u Zagrebu, smjer dizajna tekstila i odjeće kao diplomirani viši modni dizajner 2004. godine. Magistrirala je 2013. godine, također na Sveučilištu u Zagrebu, na Tekstilno-tehnološkom fakultetu, Sveučilišni diplomski studij i stekla zvanje magistra struke, inženjerka tekstilnog i modnog dizajna, smjer: kostimografija. Zatim 2015. godine Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku. Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti. Odsjek za cjeloživotno obrazovanje. Danas nosi zvanje docentica umjetnosti. U međuvremenu surađuje s raznim kazalištima diljem hrvatske kao kostimograf i scenograf.

JOSIPA JAKOBOVIĆ rođena je 19. travnja 1984. godine u Osijeku. Srednju školu, Škola za tekstil, dizajn i primijenjenu umjetnost u Osijeku završila je 2002. godine. Od prosinca 2016. godine zaposlenica je Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku, kao tehnički suradnik na Odsjeku za kreativne tehnologije. Akademске godine 2021./2022. upisuje izvanredni studij Dizajn za kazalište, film i televiziju na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

Bilješka o prevoditelju

MIŠO GRUNDLER (1988., Slatina) magistrirao je švedski i engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Prevodi sa švedskog, danskog, norveškog i engleskog jezika. Od 2011. godine radi kao prevoditelj na Hrvatskoj radioteleviziji, gdje prevodi serije i filmove. Od 2015. godine predaje na književnim kolegijima kao vanjski suradnik na Katedri za skandinavistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a od 2021. asistent je na istoj katedri. Dosad mu je objavljeno tridesetak književnih prijevoda, uključujući romane, zbirke poezije, publicističku literaturu te kazališne predstave.

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i
medija
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture
and Media

100

GOĐINA
TVORNICI
D.L.J. D.D.O.

SIR NOËL PEIRCE COWARD (1899.–1973.), bio je istaknuti britanski dramatičar, glumac i skladatelj najpoznatiji po svojim razigranim, inteligentno osmišljenim komedijama manira. Na kazališnoj sceni probio se dramom *Vortex* (Vrtlog) 1925., a potom uslijedio je niz vrlo uspješnih komedija i glazbenih drama, po kojima je najpoznatiji. Među najistaknutije naslove, osim *Privatnih života*, koji su i dalje stalan dio repertoara svjetskih kazališta, ubrajaju se *Hay Fever* (Peludna groznica), *Bitter Sweet* (Gorko-slatko), *Blithe Spirit* (Bezbrizan duh), i *Design for Living* (Stvoreno za život). Njegove drame nerijetko tematiziraju deziluzioniranost generacije između dvaju svjetskih ratova, no ipak je najpoznatiji po revijalnim, sentimentalnim i romantičnim komedijama lakih nota. Nekoliko njegovih drama doživjelo je i filmsku adaptaciju.

www.kazaliste-vinkovci.hr